

22/10/2024

Митрополит Фотије: Не говоримо против технологије, већ против искушења која она доноси

Његово Високопреосвештенство Митрополит зворничко-тузлански г. Фотије је служио 20. октобра 2024. године свету архијерејску Литургију у Дријену код Дервенте.

Митрополита Фотија у порти храма Свете браће Кирила и Методија дочекао је надлежни парох Давор Петковић, заједно са архијерејским намјесником дервентским Радојцом Ђетковићем, свештенством, ђаконима и верним народом. Митрополит је том приликом освештао фрескопис у храму и рукоположио вероучитеља Горана Пишталовића из Брчког у чин ђакона, док је орденом Светог краља Драгутина – преподобног Теоктиста одликовао г. Предрага Љ. Миловановића из Дријена за ревност и љубав према Цркви и српском народу, као и за његово активно учешће у животу календеровачке парохије. У својој литургијској беседи владика Фотије је нагласио то да „модерно време у коме живимо занемарује идеал светости, али да фреске у храмовима сведоче о светитељима који су достигли обожење“:

– Часни оци, уважена господо, драга браћо и сестре, нека је благословен данашњи дан и наше сабрање у овом светом храму Светих Кирила и Методија, учитеља и просветитеља словенских. Данас смо имали велику благодат јер смо рукоположили брата Горана у чин ђакона. Он је до сада био вероучитељ, а сада ће, ако Бог да, служити свету Литургију са нама, што је велики благослов, нарочито за наше младе који служе у нашој Епархији зворничко-тузланској. У овом тренутку имамо више десетина ђакона који су уједно и вероучитељи. То значи да не предају само теоријски веронауку, већ ту децу коју подучавају у школама приводе светој Литургији. Циљ је да од школске веронауке пређемо на литургијску, црквену, богослужбену веронауку. Знам да ће отац Горан следити тај пут и да ће, служећи свету Литургију као ђакон, такође радити на томе.

Данас смо у Апостолу, а поготово у Јеванђељу, чули да је смисао и циљ нашег живота да обожимо своју природу, да се човек сједини са Богом. То је суштина наше вере, суштина нашег подвига, нашег страдања и васкрсења, наших распећа и животних мука. Сви ми то имамо као људи. У Цркви нам је дата могућност да идемо од образа ка подобљу, да идемо од Лика Божјег, по коме смо створени и који нам је Бог дао, ка томе да остваримо уподобљење Богу, да задобијемо статус благодатног сина и кћери Божје. Да постанемо синови и кћери Божје по благодати. На то смо призвани. То је пут којим идемо у Новом Завету, кроз пустињу Новог Завета, да бисмо дошли у Земљу обећану. Та Земља обећана је обожење личности.

Имао сам прилике да на Светој Гори видим обожене људе, свете људе који су канонизовани и које данас поштујемо као светитеље у нашим црквеним календарима – Свети старац Пајсије Светогорац, Свети старац Порфирије. Видео сам и многе друге подвижнике светог живота за које нико неће знати

нити ће бити канонизовани, али их Бог сигурно зна. Када сам после много година дошао у Свету Гору, један монах из манастира Ватопеда, старац Варнава, питао ме је: „Зашто ниси дуго био на Светој Гори?“ Иако обичан монах, знао је тачно када сам последњи пут био тамо. Такви људи добијају божанске дарове прозорљивости. То није фантазија, већ реалност живота наше Православне Цркве.

Старац Пајсије је говорио: Друге хришћанске цркве уче људе хуманости и добрим делима, али светитеља даје само Православље. Зато морамо да наставимо путем обожења личности, који нам је поставио Свети Сава. Тај идеал светости је био смисао живота наших предака. Нажалост, у модерно време тај идеал је занемарен, и данас када говоримо о светости, људи често не разумеју. Многи ће рећи: То је предалеко, не можемо ми то. Људским силама не можемо, али Бог може. Бог даје силу и моћ.

Данас смо имали леп и благословен дан на Литургији и освећењу фресака. Фреске у храмовима су сведочанство о светитељима, о људима који су достигли идеал светости и обожења. Данас празнујемо Свете Сергија и Вакха, мученике из времена раног хришћанства. Свети Вакх је пострадао у страшним мукама, а Светог Сергија су натерали да ходи у поткованим чизмама до Сирије, где је мученички пострадао. Њихова страдања су посведочила Христа. То није могло бити издржано без благодати Божје.

Данас живимо у времену када је зло концентрисано у један апарат – мобилни телефон. Старац Козма Етолски је у 18. веку прорекао да ће људи разговарати са једног краја света на други уз помоћ једног малог апарата. Назвао га је алала и балала, јер ће разговори преко њега бити небитни и бескорисни. Мобилни телефон данас садржи сва искушења света, од криминала до безакоња. Деца су најугроженија јер не могу да се одбране од тих искушења. Родитељи треба да буду пажљиви и да саветују децу. Не говорим против технологије, већ против искушења која она доноси.

Нека Бог подари свако добро свима, а нашем оцу Горану добро здравље и напредак у служби. Молимо се Богу и радујмо се данашњем дану. Живели! Бог вас благословио и свако добро даровао!

spc.rs